

klusion siger: Den ukontrollerede måde, man bruger både ucementerede proteser og cementerede proteser på, bør stoppes.

Mon det var Boneloc, overlæge Erik Hørlyck tænkte på, da han skrev denne rapport til sundhedsminister Ester Larsen? Hvad er der blevet af denne rapport? Hvorfor er der ikke sket noget som opfølgning af den? Hvorfor er der ikke sket en opstramning af reglerne og af kontrollen i disse år? Skyldes det, at vi her i landet ikke er kommet længere, end at lægestanden stadig er ophøjede væsener, som kan gøre, hvad de vil, og som derfor ikke behøver at være under tilsyn eller kontrol af andre end dem selv? Det er ikke sikkert, at det er hele sandheden, men det er nok en del af sandheden, og de myter må der gøres op med.

Det kan ikke passe, at vi nu for tredje gang skal opleve en patientgruppe, som har fået ødelagt deres liv på grund af manglende lovgivning og kontrol med kvaliteten på vore offentlige sygehuse. Hvem husker ikke LSD-patienterne og bløderne? Og nu er der hoftepatienterne.

Det drejer sig ikke kun om Boneloc-patienter; det drejer sig også om hoftepatienter, der er opereret med de ucementerede hofter. De to første grupper kæmpede i årevis mod systemet. Jeg håber ikke, at den sidste gruppe skal igennem denne mangeårige kamp, før de får ret.

Vi politikere burde have lært noget af de tidligere sager. Vi burde have lært, at selv læger og lægelig behandling bør underkastes et ordentligt tilsyn fra samfundets side. Vi burde have lært, at også lægeforsøg skal kontrolleres, og at nye behandlingsmetoder skal følges nøje af sundhedsmyndighederne. Det er derfor, vi har dem. Vi burde have forlangt, at nye reservedele, der skal indopereres i mennesker, selvfølgelig skal godkendes, inden de tages i brug.

Det, jeg her har sagt, er sund logik for almindelige mennesker. Det har det åbenbart ikke været for politikere. Det håber jeg denne debat kan ændre på. Folketinget venter som sagt svar i dag fra regeringen, fra sundhedsministeren. Der er rigtig mange tusinde hoftepatienter, der venter de samme svar. Hoftepatienterne har lidt nok. Nu må det være slut. Og nu må regeringen vise, hvad det er, man i handling har tænkt sig at gøre ikke blot for at gøre op med fortiden, men så sandelig også for at sikre fremtiden imod en gentagelse.

Besvarelse

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Med forespørgslen om det meget væsentlige emne ønsker man jo at få en gennemgang af og en oversigt over og velsagtens også en forsikring om, at myndighedernes tilsynsforpligtelse, som det hedder, godkendelsesprocedurer og kontrol på sundhedsområdet og mulighederne for, at fejlopererede hoftepatienter kan få en samlet lægelig og retlig vurdering af deres sager, er i orden, således at de kan få en rimelig kompensation fra samfundet. Det er det, debatten drejer sig om, og det er i sandhed også et spørgsmål, der har optaget mig meget.

Vedrørende myndighedernes tilsynsforpligtelse er det sådan, at sundhedsvæsenet jo herhjemme er decentralt og hovedsagelig varetages af amter og kommuner, herunder også Hovedstadens Sygehusfællesskab. Der er også private institutioner og privatpraktiserende sundhedspersonale. De centrale sundhedsmyndigheders tilsynsforpligtelse omfatter jo dels et almindeligt tilsyn efter det, der hedder centralstyrelsesloven, og dels også regler om mere omfattende tilsyn på særlige områder, hvor et skærpet tilsyn er nødvendigt, f.eks. det, der drejer sig om her: lægemidler og medicinsk udstyr.

Herudover er der et antal særlige anmeldelsessystemer, som også har tilsyns karakter. Det er f.eks. det videnskabsetiske komitéssystem, som jeg ikke vil gøre nærmere rede for her.

Om det almindelige tilsyn efter centralstyrelseslovens § 4 kan jeg oplyse, at Sundhedsstyrelsen fører tilsyn med den sundhedsfaglige virksomhed, der udføres, og de personer, der arbejder inden for sundhedsvæsenet. Det er sådan, at der i alle autorisationslove er en bestemmelse, som sætter autoriseret sundhedspersonel under et skærpet tilsyn fra Sundhedsstyrelsen. Og det er så embedslægerne, der på Sundhedsstyrelsens vegne fører tilsyn med f.eks. lægers virksomhed.

Derudover har Sundhedsstyrelsen ifølge centralstyrelseslovens § 2 til opgave bredt at følge sundhedsforholdene her i landet, og hvis Sundhedsstyrelsen bliver bekendt med overtrædelser eller mangler på sundhedsområdet generelt, skal Sundhedsstyrelsen orientere vedkommande myndighed – det kan f.eks. være amtskommunen, det kan også være et privathospital – og styrelsen skal også orientere offentligheden i fornødent omfang, som det hedder, hvis det er nødvendigt.